

לפניו בשדה מקנה, ותצא ממנה ביובל לכהנים.

ומפרשין לבריתא: **אימת**, באיזה זמן באנו לרבות גאות בעלים להיות לפנים כשרה מקנה? **אלילמא ביובל ראשון** וקודם שבאה שנת היבול, זה אי אפשר, **ואמאי יש צד לומר שאינה נגאלת**, והרי אפילו שדה אחוזה⁽³⁵⁾ **נמי הייא בגאותם** העבילים – קודם שנת היבול הראשונה? **אלא פשיטה**, שבאנו לרבות גאות בעלים **ביובל שני** [קודם שבאה שנת היבול השני]! שזו אינה נגאלת להיות להם שדה אחוזה, כיון שתובן "ולא יגאל", בזה מרובה הכתוב, מכל מקום נגאלת, להיות לעבילים שדה מקנה.

עוד מפרשין: ולמאן, כלומר: מי הוא התנאי בבריתא שדורש "עד" כך? **אלילמא לרבי יהודה ורבו שמעון**, הם שדרשו שכוביל שני תיגאל? זה אי אפשר, שהרי לדעתם כבר

בצאתו ביובל וגוי" המשך הוא למה שאומר הפסוק "ואם לא יגאל וגוי לא יגאל עוד. והיה השדה וגוי", למד: שף אם לא נגאל ולא נמכרה תצא לכהנים.

ויהבין טעם אחרינא: **אלא אמר אביי**: טעמא דרבי אליעזר שסובר שמן ההקדש אינה יוצאת לכהנים, **בדתנייא כתוב** "ואם לא יגאל את השדה [הבעלים] וגוי לא יגאל עוד", ולמדנו: שימושי יובל, שוב אין הבעילים יכולים לגאל שתחזור להיות בידם שדה אחוזה, שלא יצא מידם לכהנים. יכול שנאמר, **שלא תהא נגאלת על ידים**, אפילו שתהא **לפניו של הבעלים בשדה מקנה** הנקנית מן ההקדש, שיוצאה מן הקונה לכהנים **ביובל?**! כלומר: שאין גואלה לגמרי, תלמוד לומר: "לא יגאל עוד", והיה לו לומר "לא יגאל" בלבד, למד: **לכמות שהיתה אחוזה אינה נגאלת שהרי כתוב "ולא יגאל". אבל נגאלת לעבילים שתהא**

רק למי שאצלו היא שדה אחוזה, ואילו כאן שאינה חוות להם שדה אחוזה אין להם זכות לפדות בעל כרכחו.

אך לדעת הרמב"ם שסובר שנגאלת אחר גואלה ממנה היא חוות להם שדה אחוזה ואני יוצאת לכהנים, הוא הדין שיוכלו הבעלים לפדות אותה מהגואל בעל כרכחו כיון שהיא אצלם שדה אחוזה.

אך לעיל [הערה 22] הבינו את המנחה חינוך שאפילו כשהתהייה אצל הפודה שדה אחוזהינו יכול לפדות בעל כרכחו של הגואל הראשון, כיון שהיא הקדש באמצעות אין דין גואלה בעל כרכחו.

מקנה ולא כשרה אחוזה ותצא מהם ביובל.

35. הקשו התוספות, מדוע לא מפרשת הגמרא שמדובר כשפדראה אחר מההקדש והבעלים נgal ממנו ולכך אינה נהיית להם שדה אחוזה? ותיריצו התוספות, שהרי אי אפשר לגאל ממנה בעלי כרכחו ובכרכחו לפרש שמדובר כשהדרה אצל הגזבר.

וכתיב הגראיין, שדברי התוספות תלויים זה בזה, כי מאחר ונקטו התוספות בקשיה דעת רשיי לעיל שם גאלת אחר נגאלת ממנה הרי היא שדה מקנה ויוצאת לכהנים ביובל, لكن גם תיריצו התוספות שאי אפשר לפדות ממנה בעל כרכחו והיינו משום שפדיון בעל כרכחו זה זכות